

OKRESNÁ PROKURATÚRA NITRA
Damborského 1, 949 99 Nitra 1

Číslo: 3 Pv 514/18/4403-7
EEČ: 2-32-170-2018

Nitra 10.10.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: ublíženie na zdraví podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov
trestný čin: výtržníctvo podľa § 202 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra

Podľa § 215 odsek 1 písmeno c Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: ublíženie na zdraví podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- trestný čin: výtržníctvo podľa § 202 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 05.07.2003 v čase okolo 18:30 hod v Zlatých Moravciach na nástupišti SAD pristúpil k poškodenému XXXXX a zozadu ho udrel rukou do oblasti hrudníka, ako aj do hlavy, a to trikrát opakovane, v dôsledku čoho poškodený XXXXX spadol na zem, a keď sa dvíhal zo zeme, tak ho XXXXX kopol nohou do oblasti pravého kolena, čím tak poškodenému XXXXX spôsobil zlomeninu X. rebra vpravo, pohmoždenie ľavej strany tváre a ľavej očné, a pomliaždenie pravého kolena a predkolena s dobou liečenia približne v trvaní troch týždňov, počas ktorých nemohol poškodený

vykonávať fyzickú prácu, pociťoval bolesti pravého hrudníka, hlavy a pravej dolnej končatiny, a mal sťažené videnie,

lebo je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený.

Odôvodnenie:

Uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru Zlaté Moravce (ďalej len „policajný orgán“) sp. zn. ORP-264/ZM-O3 zo dňa 13.08.2003 bolo podľa § 160 odsek 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom v znení zákona č. 422/2002 Z. z. (ďalej len „zákon o trestnom konaní súdnom“) začaté trestné stíhanie pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odsek 1 zákona č. 140/1961 Zb., ktorý mal byť spáchaný na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Uznesením policajného orgánu sp. zn. ORP-264/ZM-O3 zo dňa 11.09.2003 bolo podľa § 163 odsek 1 zákona o trestnom konaní súdnom vznesené obvinenie XXXXX pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odsek 1 zákona č. 140/1961 Zb. v súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 odsek 1 zákona č. 140/1961 Zb. na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Uznesením vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície v Nitre sp. zn. OUJP-938/20-NR-2003 zo dňa 04.05.2004 bolo podľa § 163 odsek 1 zákona o trestnom konaní súdnom vznesené ml. XXXXX pre trestný čin ublíženia na zdraví spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 k § 221 odsek 1 zákona č. 140/1961 Zb. v súbehu s trestným činom výtržníctva spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 k § 202 odsek 1 zákona č. 140/1961 Zb. na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Uznesením vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície v Nitre sp. zn. OUJP-938/2-OVK-NR-2003 zo dňa 27.03.2006 bola podľa § 21 odsek 1 (per analogiam) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) vylúčená trestná vec obvineného XXXXX zo spoločného konania z trestnej veci obvineného ml. XXXXX vedenej pod ČVS: ORP-938/2-OVK-NR-2003, a to na samostatné konanie vedené pod ČVS: ORP-252/2-OVK-NR-06.

V predmetnej trestnej veci bol v rámci prípravného konania ku skutku vypočutý obvinený XXXXX (č. l. 18-19, č. l. 130-136), svedok-poškodený XXXXX (č. l. 46-50, č. l. 137-140), svedkyňa-poškodená XXXXX (č. l. 54-62), svedok XXXXX (č. l. 86-87, č. l. 102-104), svedok XXXXX (č. l. 88, č. l. 141-143), svedok XXXXX (č. l. 89, č. l. 144-146), svedkyňa XXXXX (č. l. 90, č. l. 91), svedok XXXXX (č. l. 92-94), svedok XXXXX (č. l. 95-98), svedkyňa XXXXX (č. l. 99-101, č. l. 147-149) a znalec XXXXX (č. l. 105-106, č. l. 150-151), zároveň bola vykonaná konfrontácia medzi obvineným XXXXX a poškodeným XXXXX (č. l. 32-37), konfrontácia medzi svedkom XXXXX a poškodeným XXXXX (č. l. 38-41), konfrontácia medzi svedkom XXXXX a poškodeným XXXXX (č. l. 42-45) a boli zabezpečené listinné podklady, a to znalecký posudok č. 101/2003 XXXXX, znalca z odboru zdravotníctvo (č. l. 71-85), lekárske správy (č. l. 51-53), vyčíslenie a uplatnenie nároku na náhradu škody zo strany Sociálnej poisťovne a Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. (č. l. 57-64,

č. I. 65-68, č. I. 152-154) a ostatné k veci súvisiace listinné dôkazy.

Obvinený XXXXX popiera, že by spáchal skutok, pričom k nemu uviedol, že v daný deň bol na nástupišti SAD v XXXXX s XXXXX, XXXXX a XXXXX, pričom na bicykli tam došiel aj poškodený XXXXX. Nakoľko s ním mal predtým problém XXXXX, tak k nemu podišiel, pričom mali medzi sebou nejaký rozhovor. Zrazu sa začali XXXXX a XXXXX medzi sebou navzájom strkať, čo vyústilo do fyzického konfliktu medzi nimi, pričom on iba oddelil XXXXX a XXXXX, ktorí sa medzi sebou bili. Tvrdil, že on poškodeného vôbec fyzicky nenapadol a ani ho nekopol nohou do rebier.

Svedok-poškodený XXXXX ku skutku uviedol, že k nemu pristúpil XXXXX, ktorý do neho začal slovne vyrývať, a následne rukou uzavretou v päšť ho udrel do oblasti tváre, pričom sa ho snažil aj ďalej udierať. Ako to videl XXXXX, tak k nim pribehol, a ten ho zozadu buď kopol alebo udrel päšťou. Podľa jeho neskoršej výpovede ho XXXXX ďalej nenapádal. Podľa skoršej výpovede ho XXXXX ešte aj kopol nohou do kolena. Na záver celého incidentu ho ešte raz napadol XXXXX.

Svedkyňa-poškodená XXXXX sa vo výsluchu vyjadrila k uplatneniu a výške nároku na náhradu škody, a to za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému XXXXX.

Svedok XXXXX uviedol, že v predmetný deň bol na nástupišti SAD v Zlatých Moravciach s XXXXX, XXXXX, XXXXX, pričom tam bol aj XXXXX, kde boli odprevadiť XXXXX na autobus, pričom okolo prechádzal na bicykli poškodený XXXXX. Poškodený mal sledovať XXXXX na diskotéke, preto išiel XXXXX za ním, aby si to vysvetlili. Poškodený XXXXX mal na neho vulgárne nadávať, pričom drgol do XXXXX. Keď sa ho XXXXX opýtal, čo to malo znamenať, tak ho poškodený drgol opäť. XXXXX ho preto udrel pravou rukou s otvorenou dlaňou po tvári alebo na krk a následne poškodený XXXXX ho chytil pod pazuchami, hodil ho na zem a zvalil sa na neho. Hneď na to došiel XXXXX, ktorý poškodeného XXXXX oddelil od XXXXX. Potom stáli vedľa seba a zhovárali sa, pričom sa opätovne navzájom vyprovokovali, pričom poškodený XXXXX chcel XXXXX udrieť, avšak XXXXX ho skôr udrel pravou rukou po tvári. Následne sa opäť začali medzi sebou biť, pričom ich opätovne oddelil XXXXX. XXXXX však poškodeného XXXXX žiadnym spôsobom nenapadol.

XXXXX Kováč a svedok XXXXX zhodne vypovedali, že poškodený XXXXX sa zhováral s XXXXX, pričom XXXXX mal na neho vulgárne nadávať, pričom dvakrát drgol do XXXXX. XXXXX udrel poškodeného pravou rukou na krk. Vzápätí poškodený XXXXX zvalil XXXXX na zem a zvalil sa na neho. Hneď na to došiel XXXXX, ktorý poškodeného XXXXX oddelil od XXXXX. Ako stáli vedľa seba a zhovárali sa, tak poškodený XXXXX chcel XXXXX znovu udrieť, avšak XXXXX ho skôr udrel pravou rukou po tvári. Následne sa opäť začali medzi sebou biť, pričom ich opätovne oddelil XXXXX.

Svedkyňa XXXXX a svedok XXXXX uviedli, že sa dozvedeli o tom, že poškodený XXXXX mal byť napadnutý.

XXXXX Vajda uviedol, že XXXXX napadol ako prvý poškodeného XXXXX, ktorý sedel na bicykli. Následne bicykel spadol a pustili sa do seba, pričom boli navzájom zakliesnení a spadli na zem. Niektorý z nich si pri páde na zem udrel hlavu o zábradlie. Ako ležali na zemi, tak XXXXX udrel XXXXX do pravého boku. Následne došiel XXXXX, ktorý poškodeného XXXXX odtiahol preč, a to tak, že ho chytil za bundu. Následne sa postavili k zábradliu, pričom XXXXX a XXXXX mali medzi sebou výmenu názorov. Poškodený XXXXX pristúpil opäť k XXXXX, začali sa medzi sebou vulgárne urážať, čo XXXXX zrejme nezvládol a udrel poškodeného päťou do tváre. Vtom vstúpili svedok XXXXX spolu s XXXXX medzi nich a oddelili ich.

XXXXX. Zlata Mokrú uviedla, že poškodený XXXXX bol u nej na ošetrovaní dňa 14.07.2003, pričom jej uviedol, že v máji 2003 spadol a má bolesti v hrudníku. Poslala ho preto na chirurgiu do XXXXX. Na druhý deň sa vrátil a začal tvrdiť, že bol napadnutý. Taktiež uviedol, že na ošetrovanie došiel s odstupom času, lebo nepociťoval ihneď bolesti.

Z konfrontácií vykonaných medzi obvineným XXXXX a poškodeným XXXXX, ďalej medzi svedkom XXXXX a poškodeným XXXXX a medzi svedkom XXXXX a poškodeným XXXXX vyplynulo, že poškodený XXXXX len usudzuje, že ho obvinený XXXXX udrel buď nohou alebo rukou do chrbta, nakoľko toto priamo nevidel.

Zo znaleckého posudku XXXXX č. 101/2013, ako aj z výpovede znalca vyplynulo, že poškodený XXXXX utrpel zlomeninu X. rebra vpravo, pohmoždenie ľavej strany tváre a ľavej očnénice a pomliaždenie pravého kolena a predkolena s dobou liečenia približne v trvaní troch týždňov, počas ktorých nemohol poškodený vykonávať fyzickú prácu, pociťoval bolesti pravého hrudníka, hlavy a pravej dolnej končatiny, a mal sťažené videnie. Zároveň uviedol, že zranenia mohli vzniknúť tak, ako uviedol poškodený XXXXX vo svojej výpovedi, a teda aktívnym konaním páchatela.

Z lekárskeho správ vyplynulo, že dňa 05.07.2003 bol poškodený XXXXX napadnutý na autobusovej stanici, kopali ho a boli päťami, pričom ho mal napadnúť XXXXX.

Čo sa týka uplatnenia nároku na náhradu škody zo strany poškodených poisťovní, tak zo spisu vyplynulo, že Sociálna poisťovňa, pobočka Nitra, si uplatňuje nárok na náhradu škody vo výške 149,87 €, pričom sa pripojila k trestnému stíhaniu a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. si neuplatňuje nárok na náhradu škody, pričom sa vzdala všetkých procesných práv plynúcich z Trestného poriadku.

Z odpisu registra trestov, ako aj z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov vyplynulo, že obvinený XXXXX nemá žiadny záznam.

Trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 odsek 1 zákona č. 140/1961 Zb. sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví, pričom sa potrestá odňatím slobody až na dva roky alebo peňažným trestom.

Trestného činu výtržníctva podľa § 202 odsek 1 zákona č. 140/1961 Zb. sa dopustí ten, kto sa dopustí verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, hanobí historickú alebo kultúrnu pamiatku, hrob alebo iné pietne miesto alebo hrubým spôsobom ruší zhromaždenie alebo obrad občanov, pričom sa potresce odňatím slobody až na dva roky alebo peňažným trestom.

Podľa § 9 odsek 1 zákona č. 140/1961 Zb. páchatelom trestného činu je, kto trestný čin spáchal sám.

Podľa § 3 odsek 3 zákona č. 140/1961 Zb. pre trestnosť činu treba úmyselné zavinenie, ak neustanovuje tento zákon výslovne, že postačí zavinenie z nedbanlivosti.

Podľa § 2 odsek 1 Trestného zákona sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

Podľa § 564 odsek 1 Trestného poriadku, trestné stíhanie začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona a úkony v ňom vykonané majú rovnaké účinky ako trestné stíhanie začaté a úkony vykonané podľa tohto zákona.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na základe riadne zisteného skutkového stavu veci a po uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne dospel som k názoru, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, sa stal (aj keď bolo zistené, že konanie, ako súčasť objektívnej stránky trestného činu, bolo uskutočnené za iných okolností) a tento vykazuje znaky vyššie uvedených trestných činov, pričom vychádzam najmä z výpovede obvineného, výpovede všetkých vyššie uvedených svedkov, výpovede znalca a obsahu zabezpečených listinných podkladov, najmä znaleckého posudku XXXXX č. 101/2013, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že poškodený XXXXX bol dňa 05.07.2003 fyzicky napadnutý zo strany iného páchatela ako je osoba obvineného, čím tak utrpel zlomeninu X. rebra vpravo, pohmoždenie ľavej strany tváre a ľavej

očné a pomliaždenie pravého kolena a predkolena s dobou liečenia približne v trvaní troch týždňov, počas ktorých nemohol poškodený vykonávať fyzickú prácu, pociťoval bolesti pravého hrudníka, hlavy a pravej dolnej končatiny, a mal sťažené videnie.

K otázke trestnoprávnej zodpovednosti obvineného XXXXX je však potrebné uviesť, že tento bol zo skutku spáchaného dňa 05.07.2003 spočiatku konania usvedčovaný priamo iba svedeckou výpoveďou svedka-poškodeného XXXXX a nepriamo aj obsahom zabezpečených listinných podkladov (ktoré však pripúšťajú aj iné alternatívy skutkového deja). Na základe pôvodnej výpovede svedka-poškodeného XXXXX bolo ešte dňa 11.09.2003 vznesené obvinenie XXXXX pre vyššie uvedené trestné činy, pričom v nasledujúcom štádiu prípravného konania boli (po zabezpečení všetkých dostupných dôkazov) zistené také skutočnosti, ktoré ma dovedli k záveru, že skutok, ktorý je popísaný v skutkovej vete tohto uznesenia, a ktorý je kladený obvinenému za vinu, bez akýchkoľvek pochybností nespáchal obvinený XXXXX.

Okrem výpovede obvineného XXXXX, ktorý spáchanie skutku od počiatku popiera s odôvodnením, že on iba oddeľoval poškodeného XXXXX od svedka XXXXX počas ich vzájomného fyzického konfliktu, vychádzam taktiež z výpovedí svedkov XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, ktorí boli priamymi svedkami posudzovaného skutku, pričom všetci svedkovia zhodne uviedli, že XXXXX iba oddeľoval poškodeného XXXXX od svedka XXXXX, ktorí mali medzi sebou fyzický konflikt. Zároveň potvrdili, že obvinený žiadnym spôsobom nenapadol poškodeného, on iba poškodeného chytil za bundu a odtiahol od svedka XXXXX.

Ďalšou podstatnou skutočnosťou, pre ktorú som dospel k uvedenému záveru, je to, že z konfrontácií vykonaných medzi obvineným XXXXX a poškodeným XXXXX, ďalej medzi svedkom XXXXX a poškodeným XXXXX, a taktiež aj medzi svedkom XXXXX a poškodeným XXXXX vyplynulo, že poškodený XXXXX len usúdil, že ho obvinený XXXXX udrel do chrbta, nakoľko k nemu obvinený XXXXX pristúpil, avšak túto okolnosť priamo vlastnými zmyslami nevnímal, a ani to nevedel potvrdiť. Je preto dôvodné domnievať sa, že poškodený XXXXX bol v dôsledku fyzického ataku zo strany XXXXX na jeho osobu v silnom citovom rozrušení, pričom zrejme nerozlišoval, resp. nesprávne vyhodnotil, ktoré osoby na neho útočia, a preto dospel k názoru, že zrejme aj obvinený XXXXX, ktorý bol v tom čase pri ňom, a to počas toho, ako oddeľoval poškodeného a XXXXX od seba, na neho útočil.

Nakoniec aj z lekárskeho správ vyplynulo, že síce dňa 05.07.2003 bol poškodený XXXXX napadnutý na autobusovej stanici, avšak podľa prvotných vyjadrení poškodeného ho mal napadnúť iba XXXXX a nie aj obvinený XXXXX. Tento záver vyplynul aj z výpovede svedkyne XXXXX.

Čo sa týka svedeckej výpovede svedkyne XXXXX a svedka XXXXX, k tomu uvádzam, že tieto patria medzi nepriame dôkazy, nakoľko svedkovia nimi uvádzané skutočnosti neprežívali vlastnými zmyslami, pričom ich výpovede vychádzajú iba

z výpovede svedka-poškodeného XXXXX. Je však potrebné zdôrazniť, že XXXXX vo svojej výpovedi (ktorá bola uskutočnená podstatne skôr, ako výpoveď XXXXX) uviedla, že poškodeného XXXXX mal napadnúť iba XXXXX.

Vychádzajúc zo všetkých uvedených skutočností dospel som k záveru, že nebolo preukázané, že skutok, ktorý bol predmetom tohto trestného konania, spáchal obvinený XXXXX, nakoľko v priebehu prípravného konania nebol produkovaný žiadny priamy, či nepriamy dôkaz, ktorý by ho zo spáchania vyššie uvedeného skutku usvedčoval. Práve naopak, v konaní boli produkované také dôkazy, ktoré jednoznačne a bez dôvodných pochybností odôvodňujú záver, že skutok nespáchal obvinený XXXXX.

Vychádzajúc z uvedeného preto neboli naplnené znaky (najmä subjekt trestného činu) trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 odsek 1 zákona č. 140/1961 Zb. v súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 odsek 1 zákona č. 140/1961 Zb.

Záverom je potrebné uviesť, že vo vzťahu k XXXXX, ktorý napadol poškodeného XXXXX, je vedené samostatné trestné konanie pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odsek 1 zákona č. 140/1961 Zb. v súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 odsek 1 zákona č. 140/1961 Zb. s poukazom na § 2 odsek 1 Trestného zákona, a to na Odbore kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva Policajného zboru pod sp. zn. ORP-938/2-OVK-NR-2003.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti som rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Michal Sokol
prokurátor